

Datum: 6 november 2009

Plaats: Gent

Onderwerp: EVS

Beste sportvrienden,

U bent hier aanwezig niet alleen omdat u de sport een warm hart toedraagt, maar ook en vooral omdat u overtuigd bent van de noodzaak van gezond en ethisch sporten. Niet zomaar vooruit met de blik op oneindig, maar aandacht voor de context waarin sport op een lichamelijk en mentaal gezonde manier kan beoefend worden.

Als minister van Sport wil ik die visie mee ondersteunen. Gedurende deze beleidsperiode zal het thema van ethiek in de sport daarom hoog op de agenda staan. In een volwaardig sportbeleid is een gezonde en eerlijke sportbeleving immers van cruciaal belang. Meer zelfs, het is een absolute voorwaarde om de rest van het sportbeleid uit te tekenen.

Zoals u weet richten we ons niet alleen op medisch verantwoord sporten. Natuurlijk is het van wezenlijk belang dat we de strijd blijven aangaan met doping. Iets minder voor het voetlicht, maar evenzeer belangrijk, zijn onze inspanningen om letsels te registreren en te voorkomen, de erkenning van medische keuringscentra en het gericht promoten van de fysieke fitheid. Dat alles zal onze steun blijven wegdragen.

Naast het medische luik willen we echter ook de nodige aandacht opwekken voor de ethische kant van sport. Het decreet ethisch verantwoord sporten moet tegemoet komen aan de behoefte aan een instrument om van sport voor iedereen opnieuw een beschaafde, ontspannende en gezonde activiteit te maken. Ontoelaatbaar gedrag op en naast het veld – in welke vorm dan ook – moet er onverbidde uit. De nieuwe regelgeving zal daarbij ook de rol van de entourage van de sporters aanpakken.

Anders dan de meeste wetten of decreten die aan de betrokkenen bepaalde verplichtingen opleggen, is ethiek een mentaliteit die niet zomaar van de ene op de andere dag oplegbaar is. Ethisch verantwoord sporten is een houding die moet groeien van onderuit, die vanuit de sportsector zelf verder tot ontwikkeling moet komen en gaandeweg als een vanzelfsprekendheid in de geesten moet ingebakken zitten. Ethiek moet, met andere woorden, geïnternaliseerd worden. Het mag geen externe hand zijn die boven de hoofden van de betrokkenen hangt en er voortdurend mee dreigt hard uit te halen.

Om die reden werd gekozen voor de methode van zelfregulering van de sportsector via de zogenaamde open coördinatiemethode. Alle sportactoren zullen zelf verantwoordelijkheid

moeten opnemen om de ethische component in hun sport binnen te brengen en te versterken. Om het in een sportmetafoor te vatten: de Vlaamse overheid heeft de voorzet gegeven; het is nu aan de verenigingen om die voorzet binnen te koppen of binnen te trappen. Met andere woorden, de manier waarop – het pad dat bewandeld wordt – laten wij liever over aan de mensen die hun sport en entourage door en door kennen. Ik vraag wel dat de bal uiteindelijk in het doel belandt.

Die vrijheid is immers nodig om een ethisch beleid op maat van elke specifieke sport te kunnen voeren. Daarom hebben we zes thema's naar voren geschoven waarrond elke federatie een visie kan ontwikkelen: de rechten van het kind, respect voor diversiteit, inclusie, het fair play beginsel, de fysieke en psychische integriteit van het individu en solidariteit. De federatie beslist zelf over welk thema zij kiest. Niet elk thema is immers evenveel toepasbaar op elke sport of vereniging. Binnen het door hen gekozen thema hebben zij richtsnoeren opgesteld die zij zelf ook zullen moeten uitvoeren en handhaven. Het eerste aanspreekpunt hierbij zijn de federaties, die hun plannen verder doorpraten met sportclubs en –verenigingen.

Enige tijd geleden al werden de federaties uitgenodigd hun voorstellen voor richtsnoeren te formuleren op basis van de zes thema's. Het advies dat de sectorraad naar aanleiding hiervan voorlegde heeft nogmaals aangetoond dat de Vlaamse overheid zeker niet dirigistisch mag optreden. Zij zal dat dus ook niet doen. Wel wordt van alle betrokkenen een actieve participatie gevraagd. Daarbij moet het uiteindelijke doel zijn een zo efficiënt mogelijk ethisch beleid te ontwikkelen zonder te vervallen in administratieve overlast.

Elke federatie zal gevraagd worden voor de duur van één Olympiade minstens één thema te selecteren en daarbinnen minstens twee richtsnoeren uit te werken. Een ontwerp van besluit zal hieraan ook de nodige resultaatsverbintenissen koppelen.

Zoals ik zei heeft iedereen een verantwoordelijkheid te dragen. Met vragen over ethiek in de sport moet de sporter in de eerste plaats terecht kunnen bij de verantwoordelijke van de club of de federatie. Maar ook de gemeentelijke sportdienst, trainers, begeleiders en lokale sportraden moeten als aanspreekpunt kunnen fungeren. Zij kunnen een eigen forum of ombudsfunctie in het leven roepen. De administratie van de Vlaamse overheid zal in nauw overleg met de Vlaamse Sport Federatie, ICES en Bloso vanaf midden volgend jaar een neutraal aanspreekpunt voorzien.

Dit alles, geachte sportvrienden, moet er mee voor zorgen dat we van elke sport een boeiende en plezierige activiteit maken voor iedereen. Ik hoop dat het initiatief van vandaag en het symposium van ICES volgende week een belangrijke bijdrage hieraan mogen leveren.

Ik dank u.

Philippe MUYTERS,

Vlaams Minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport